

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Tarım ve Orman Bakanı Bekir PAKDEMİRLİ** tarafından Anayasa'nın 98 inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96 ile 99 uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim.

Ayşe SÜRÜCÜ
Şanlıurfa Milletvekili

İklimsel çeşitlilik nedeniyle farklı dönemlerde ve bölgelerde yetişen tarımsal ürünlerin çapasında yahut hasadında çalışmak üzere mevsimsel olarak göç etmek durumunda kalan mevsimlik tarım işçilerinin yaşadığı sıkıntılar devam etmektedir.

Gelişmekte olan ülkelerin büyük çoğunluğunda nüfusun tarım sektöründe yoğunlaşmasıyla birlikte genel görüntü tarımda istihdam edilen bu kitlenin aldığı ücretlerin düşüklüğü dolayısıyla yoksulluktan kurtulamadığı şeklindedir. Tarımda çalışan işgücü oranının hala Avrupa ortalamasının oldukça üzerinde olduğu Türkiye'de de tarım sektörü aracılığıyla ülke ekonomisine katkı sağlayan kitlelerin sosyal ve ekonomik haklarına yönelik düzenlemeler göz ardı edilmiş, insan emeğine verilen değerde gelişim gözlenememiştir. Tarımsal üretim içerisinde yoğun emek süreçlerine tabii olan mevsimlik tarım işçileri, asgari yaşam koşullarının oldukça altında yer alan bir toplumsal grup olarak emeklerinin karşılığını alamayan, tarım emekçileri içerisinde koşulları en kötü olan kitleyi temsil etmektedir. Bu grup; sürekli hareket halinde olan ve genellikle mevcut tarımın yapıldığı coğrafyaya uzak noktalardan gelen gezici tarım işçileri ile lokal olarak mevcut tarımın yapıldığı o bölgenin insanlarından oluşan yerli mevsimlik tarım işçilerinden oluşmaktadır. Güvencesiz ve sosyal haklardan yoksun olarak çalışan mevsimlik tarım işçileri uzun çalışma saatleri ve kötü yaşam koşulları nedeniyle sağlık sorunları yaşamakta ancak sosyal güvenceleri olmaması nedeniyle tedavi olmaları için gereken hizmeti alamamaktadır. Sosyal haklar açısından dezavantajlı olan bu işçiler aynı zamanda ekonomik olarak da toplumun gerisinde yer almaktadır.

Tek geçim kaynaklarının sadece çalıştıkları dönemde elde ettikleri gelir olduğu

14746

düşünüldüğünde daha fazla kazanmak için ailenin tüm fertleri çocuk yaşlı demeden çalışmak zorunda kalmaktadır. Bu durum çocukların eğitimlerini tamamlamaları açısından engel oluşturmakla birlikte hem çocuk işçiliği sorununu meydana getirmekte hem de bu çocukların başka meslekler edinmelerini imkânsızlaştırmaktadır.

07.07.2019 tarihinde Sivas'ın Ulaş ilçesine bağlı Aşağıada köyü yakınlarında Diyarbakır ve Şanlıurfa'dan Sivas'a giden tarım işçileri, iddiaya göre yaklaşık 1 hafta önce ilaçlanan tarlada çalıştıkları sırada aniden rahatsızlanmışır. Aralarında çocukların da bulunduğu 17 kişi zehirlenmiştir. 1 kişi tedbir amaçlı yoğun bakımına alınmış, diğer işçiler ise ayakta tedavi edilmiştir

Bu Bağlamda;

1. Bakanlığınız mevsimlik tarım işçilerinin sosyal güvenceleri ile ilgili bir çalışmayı gündemine alacak mıdır?
2. Kötü yaşam koşullarında ve ucuz iş gücüne rağmen her yıl yüzlerce tarım işçisi kendi topraklarından çok uzaklara göç etmektedir. Bakanlığınız her kentin kendisine yeten bir öz üretim gücünü oluşturması için çalışma yapacak mıdır?
3. Bakanlığınız mevsimlik tarım işçilerin ekonomik haklarına yönelik düzenlemeler yapacak mıdır?
4. Mevsimlik tarım işçilerinin göç etmelerinin önüne geçmek için bakanlığınız kendi illerinde çalışma olanağı sağlayacak bir politika üretecek midir?
5. Mevsimlik tarım işçilerin çoğunluğunu çocukların oluşturduğu görülmektedir. Bakanlığınızın bu konu hakkındaki planlamaları var mıdır?